

เทศน์เช้า วันที่ ๒ กุมภาพันธ์ ๒๕๖๓

พระอาจารย์สงบ มนัสสุนโต

ณ วัดป่าสันติพุทธาราม (วัดป่าเขาแดงใหญ่) ต.หนองกวาง อ.โพธาราม จ.ราชบุรี

ตั้งใจฟังธรรมนะ ตั้งใจฟังธรรมะ

ธรรมะ เห็นไหม เวลาหลวงตาทำนพูด “องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเป็นพระ ป่าองค์แรก เพราะองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้อยู่โคนต้นโพธิ์นั้น พระป่า พระป่าใจ” ป่าเขามันให้ประโยชน์กับโลก ป่าเขามันออกซิเจนนะ มันให้สิ่งดีงามกับเรานะ คน อยู่ชาวเขา ชาวดอย ป่าของเขาเป็นซูเปอร์มาร์เก็ต เขาจะแสวงหาอาหารเอาจากป่า หาอาหาร จากนั้นไง

ทางวิทยาศาสตร์เขาพิสูจน์แล้ว ถ้าไม่มีคน ป่า ป่าอยู่ได้ แต่ถ้าไม่มีป่าคนอยู่ไม่ได้ คนอยู่ ไม่ได้ คนต้องแสวงหาอาหาร แสวงหาอากาศ สิ่งที่ดีงามมาจากป่าทั้งสิ้น มันมีประโยชน์กับโลก มีประโยชน์กับมนุษย์ มีประโยชน์กับสัตว์ มีประโยชน์กับทุกๆ สิ่งเลย สิ่งดีงามทั้งสิ้น สิ่งดีงาม ทั้งสิ้น แต่องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าเวลาใช้สถานที่ พระป่า พระป่า อยู่กับป่าเขา ป่าเขา มันไม่หลอกหลวงเรา

มนุษย์นะป่าคน ป่าคนมันหลอกหลวงเรา เวลามันหลอกหลวงเรานะ คนเรานะ คนเราวุฒิ ภาวะมันไม่เท่ากัน ไร่ป่ายาสลบ ไร่ป่ายามันใช้ได้ตลอดไปนะ ไร่ไฟ ๓ ไบยังหลอกกันมา ตั้งแต่โบราณ จนป่านนี้ก็ยังคงหลอกกันไปข้างหน้า เวลาคนโดนหลอกมันก็โดนหลอก ตลอดไป นี่แหละป่าคน

นี่ป่าคนถ้ามันจะเป็นสิ่งที่ดีงาม ดีงามขึ้นมา ถ้าเรามองทางโลก เราก็อยู่กับโลก เราต้อง แข่งขันกับเขา ไร่นี้เป็นสัญชาตญาณของสิ่งมีชีวิต สิ่งมีชีวิตมันต้องขวนขวาย มันต้องแข่งขัน นี่ มันเรื่องธรรมดา คำว่า “ธรรมดา” แต่ธรรมขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าขโลมหัวใจ

โลก เวลามีการขัดแย้ง มีการกระทำต่างๆ ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ให้มีเมตตาธรรม เมตตาธรรม เมตตาธรรมคำจุนโลก เวลาคำจุนโลก เห็นไหม เวลาที่เหนมี

ความรัก ที่นั่นมีความทุกข์ ที่ไหนมีความรักที่นั่นมีการแย่งชิง แต่ความรัก ความเมตตา ความรักของพ่อแม่ ความรักของผู้ที่เป็นธรรม เป็นธรรม เห็นไหม เมตตาธรรม เมตตาธรรมนะ ความเมตตาธรรมมันสอดสังเวชนะ เห็นการแก่งแย่ง เห็นการชิงดีชิงเด่น เห็นการทำร้ายกัน มันเศร้าใจ

สิ่งมีชีวิต สิ่งมีชีวิตมันควรมีเมตตาต่อกัน มันต้องมีการค้าจุนต่อกัน เพื่อประโยชน์ต่อกัน แต่ประโยชน์ต่อกันมันอยู่ที่ธรรม อยู่ที่ธรรม พออยู่ที่ธรรม เห็นไหม เวลาในหลวงรัชกาลที่ ๙ ท่านสอน ปิดทองหลังพระ ปิดทองหลังพระ ปิดไปเรื่อย ๆ แล้วมันจะลามไปสู่หน้าพระ คำว่า “ปิดทองหลังพระ” ปิดทองหลังพระเรื่อย ๆ มันทำคุณงามความดีซ้ำซ้อน ซ้ำซ้อน ซ้ำซ้อนขึ้นมา

คนเรามันไว้ใจกันไม่ได้ไง แต่พอคุณงามความดีแล้ว มันทำคุณงามความดี คนใกล้ชิดเขาจะรู้ไง คนที่อยู่ด้วยกันจะรู้ว่าคนนี้เป็นคนดีหรือไม่ดีไง เวลาคนที่มีปัญหาขึ้นมา เฮ้ย! เขาเป็นคนดีนะ เขาเป็นคนดีนะ เขาเป็นคนดีขนาดไหน แต่เวลากิจในชีวิตของเขาเนะ เขาทำพลังพลาดไป อารมณ์ชั่ววูบ อารมณ์ชั่ววูบ เวลามันมีความจำเป็นขึ้นมา มันการกระทำ

แต่! แต่ถ้าเราฝึกหัด ฝึกหัดของเรา ถ้าความจำเป็นขนาดไหน มีความจำเป็นขนาดไหน โลกไง มันมีกรรม คำว่า “กรรม” กรรมจำแนกสัตว์ให้เกิดต่างๆ กัน คนเราเกิดมา เกิดมา เห็นไหม เกิดมาอยากรำรวยมั่งมีศรีสุข จะให้มีความสุข ปรารถนาสมความสุขทุกชนิด แล้วเป็นไปตามนั้นหรือไม่ มี! มีแน่นอนที่ว่าคนเขาเกิดมามีร่มเย็นเป็นสุข มีของเขา มีของเขาเพราะอะไร เพราะเขาทำของเขา มา เขาทำของเขา มา มันต้องทำมานะ

ในธนาคารนะใครมีบัญชีมีตัวเลขเบิกได้ทั้งสิ้น ใครไม่มีบัญชีไม่มีตัวเลขเบิกไม่ได้ เดินเข้าธนาคารไปนะไม่มีบัญชีเบิกไม่ได้ เบิกไม่ได้

บุญกุศลในหัวใจที่มันทำมา ทำมา สิ่งที่ยึดมั่นซบซึ้ง พันธุกรรมของจิต พันธุกรรมของจิต จิตนิสัย ความรู้ความเห็น สิ่งนี้เราฝากไว้ เวรกรรมที่ทำไว้มันซบไว้ที่ใจทั้งสิ้น เวลามันซบไว้ที่ใจทั้งสิ้น แก้ไขอย่างไรก็แก้ไขได้ เราเห็นคน คนทุกข์คนยากเราก็จะปลอบประโลม เราก็จะให้สติปัญญาแก่เขา มันก็อยู่ที่คุยทั้งนั้น อยู่ภายนอกใจ พุด ลมปากเป่าหู ฟู ฟู ฟู แต่ใจนะ ใจนะ มันจะแก้ไขอย่างไร เวลาฟังมันก็ฟังนั้นนะ เดี่ยวออกจากไปนะนิสัยเดิมอยู่นั้นนะ นิสัยเดิม

แต่เวลาจิตวิทยา เห็นใหม่ สภาวะแวดล้อมใจ เวลาเด็กน้อยอย่าไปกดดัน อย่าทำอย่างใด เขาจะฝังจิตฝังใจเขาไป เด็กถ้าโดนรังแกมาตั้งแต่เด็ก โตขึ้นมันก็จะไปรังแกคนอื่นต่อไป นี่ทางจิตวิทยานะ มันสายไปดื้อย มันเป็นจิตนิสัยของเขา

แต่คนที่มีคุณงามความดี คุณงามความดีมา นี่ใจการที่เราสร้างสมมา สร้างสมมา บุญเพียรวาสนาสุสติญาณ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าระลึกอดีตชาติไปตั้งแต่พระเวสสันดรไป นี่ใจพันธุกรรมใจ สร้างมาอย่างนั้น ทศชาติ ๑๐ ชาติ เสียสละมาอย่างนั้น ทำมาอย่างนั้น ทำมาทั้งสิ้น องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าทำมาด้วยพระทัยของท่านเอง

ใจของเราก็เหมือนกัน เราก็ทำมา ทำมา แต่ทำมาขนาดไหนแล้ว กรรมแก้อดีตไม่ได้ สิ่งที่ว่าอดีต อดีต สิ่งที่เป็นอดีตไปแล้ว แล้วก็มัลลัทธิกกรรม แก้กรรม จะแก้กรรมกันไปเรื่อย แก้กรรม แก้กรรม คือการจะบอกว่าหลอกแตก แก้กรรม แก้กรรม เป็นการหลอกแตกทั้งนั้นนะ

แก้กรรม แก้กรรมนะ แก้กรรม ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าให้แก่ที่ปัจจุบันนี้ ในชาติปัจจุบันนี้ไง ถ้าในชาติปัจจุบันนี้เราจะแก้กรรม แก้กรรมของเรา เห็นใหม่ เราสิ่งใดแล้วมันไม่สมความปรารถนา ความปรารถนามันเป็นความดีก็ได้ มันเป็นตัวหาความทะยานอยากก็ได้ เราปรารถนาจนเกินกำลังของเราไง เราปรารถนาจนเกินกับสิ่งที่เราทำได้ไง

แต่ถ้ามันเป็นความจริงนะ คนที่เขาปรารถนาจักรพรรดิ จักรพรรดิ ถ้าจักรพรรดิเขาสร้าง บุญกุศลของเขามา ขุนคลังแก้ว ในพระไตรปิฎกนะเขาเป็นจักรพรรดิ เขาอยากทดสอบบารมีของเขา เขาให้ขุนคลังนั่งเรือไปกับเขา ไปกลางแม่น้ำ แล้วบอกว่าต้องการเงิน เอาที่ไหนอยู่กลางแม่น้ำ จุ่มลงไปใต้น้ำได้เงินเหมือนกัน นี่ถ้ามันสิ่งที่ได้สร้างมา สร้างมา สิ่งที่เราสร้างมา

คำว่า “สร้างมา สร้างมา” เราสร้างมา ตั้งแต่เมื่อวานนี้มันเป็นอะไร มันเป็นอดีต เห็นใหม่ มันเป็นเรื่องที่จับต้องไม่ได้ นี่ก็เหมือนกัน จิตใจที่เราสร้างมาแล้วมันเป็นสิ่งที่จับต้องไม่ได้ จับต้องไม่ได้ แต่แกนของหัวใจใจ ปฏิสนธิจิต ปฏิสนธิจิต สิ่งที่ถูกฝังในหัวใจ มันคิดสิ่งใด มันทำสิ่งใดขึ้นมาไง แล้วเราเกิดในชาติปัจจุบันนี้ องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าท่านสอนที่ปัจจุบันนี้ ปัจจุบันนี้เราจะมีกรรมดี กรรมชั่วมากน้อยขนาดไหน

แต่เราเกิดเป็นมนุษย์เป็นอริยทรัพย์ ชีวิตนี้มีค่า มีค่ามากๆ มีค่ามากๆ เพราะอะไร เพราะถ้าคนมีสติปัญญา องค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าตรัสรู้เป็นองค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า ครูบาอาจารย์ของเรา หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านปฏิบัติของท่าน ท่านสิ้นกิเลสของท่านไป

สัตว์อาชาไนย เวลากินหญ้ากินแต่ยอดหญ้า น้ำต้องกินต้นน้ำ สัตว์อาชาไนยมันมีหลักใจของเขา เขาทำสิ่งใดเขาชวนขวายเป็นเขา ใ้เราในที่ไหนเป็นพืชชุ่มน้ำที่ไหนก็กินแล้ว แต่สัตว์อาชาไนยมันกินยอดหญ้า เวลากินน้ำกินอย่างนั้น นี่ไงถ้าอาชาไนยอย่างนั้น จิตใจที่อาชาไนยอย่างนั้น ดุสิประวัติครูบาอาจารย์ หลวงปู่เสาร์ หลวงปู่มั่น ท่านทำของท่านมา ท่านพิสูจน์ พิสูจน์ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้าด้วยหัวใจของท่าน

ธรรมะขององค์สมเด็จพระสัมมาสัมพุทธเจ้า เห็นไหม สิ่งที่เป็นสัจจะ เป็นความจริง เป็นอริยสัจ ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ ท่านพิสูจน์ในหัวใจของท่าน จนมันเป็นในใจของท่าน ทุกข์ เหตุให้เกิดทุกข์ ทุกข์ดับ วิธีการดับทุกข์ ในใจของท่านตามความเป็นจริงอันนั้นได้ ถ้าตามความจริงอันนั้นได้ เห็นไหม ท่านทำของท่านมา

เวลาหลวงตาท่านยกย่องสรรเสริญในทางโลก ถ้าในทางโลกนะ ถ้ามอง เห็นไหม หลวงปู่มั่นเป็นผ้าขี้ริ้ว ไม่มีคุณค่าเลย เป็นเหมือนผ้าขี้ริ้ว เศษผ้า แต่ถ้าพูดถึงทางธรรม ทางธรรม ยิ่งใหญ่ เป็นครูบาอาจารย์ที่สามารถสอน ๓ โลกธาตุได้ แล้วถ้าความยิ่งใหญ่นั้น หัวใจนั้น วิมุตติสุข วิมุตติสุขในใจอันนั้นนะ มันมีอะไรมีคุณค่ามากกว่านั้น สิ่งที่ว่าสมบัติทางโลกใน โลกธรรม ๔ ใด มียศถาบรรดาศักดิ์ มีทรัพย์สินเงินทองใน เศษผ้าขี้ริ้ว เศษเหลือทิ้งของคุณธรรม

นี่ไงเวลาจิตใจที่มันเหนือโลก เหนือโลก ท่านถึงยิ่งใหญ่นะ

ยิ่งใหญ่ที่ตาของโลกมองไม่เห็นได้ ตาเนื้อมองไม่เห็น ตาเนื้อไม่เห็น ตาเนื้อใจ หลับตาลืมตา สมาธิหลับตา ลืมตา ตาเนื้อเห็นอะไร เห็นแต่วัตถุธาตุ

ตาธรรมนะ ตาธรรม สิ่งที่เป็นธรรม เป็นธรรม เป็นธรรมเพราะอะไร เป็นธรรมเพราะว่า หลวงปู่ขาว หลวงปู่แหวน ครูบาอาจารย์ท่านประพฤติปฏิบัติมา ท่านสิ้นกิเลสทั้งนั้นนะ

เวลาสิ้นกิเลสขึ้นมาจะตาธรรม ตาธรรมมันเชิดชู เทวดา อินทร์ พรหมมาฟังเทศน์มัน
เชิดชูใจ สิ่งที่เป็นธรรม เป็นธรรมขึ้นมา ถ้าจิตใจที่มันยิ่งใหญ่

ถ้ามันยิ่งใหญ่ ไม่ใช่ยิ่งใหญ่โดยสมบัติของโลก ยิ่งใหญ่ด้วยคุณธรรมในใจใจ ถ้า
คุณธรรมยิ่งใหญ่ นี่พันธุกรรมของจิต พันธุกรรมของจิต ถ้าจิตที่มันเข้มแข็ง จิตที่มีอำนาจวาสนา
ขึ้นมา มันจะชวนชวายุของมัน มันจะทำคุณงามความดีของมัน ปิดทองหลังพระ ปิดทองหลัง
พระ ปิดทองหลังพระมันยังปิดทองคนยังเห็นนะ เเดินจงกรม นั่งสมาธิภาวนา

หลวงตาท่านพูดเอง “ภาวนาให้ใครเห็นไม่ได้ มันไม่ขลัง” แต่ใ้พวกผีบุญนะ “จะ
ภาวนา ไ้ย! นั่งสมาธิ ประพฤติปฏิบัติธรรม” ใ้พวกผีบุญ มันเป็นแค่กิริยา มันเป็นแค่วิธีการ
มันเป็นแค่วิธีการทำเท่านั้นเอง ใ้พวกผีบุญมันเอาวิธีการไปขายกิน วิธีการเดินจงกรม วิธีการ
นั่งสมาธิ แต่ครูบาอาจารย์ของเราะ ทำให้ไม่ใคร่เห็น เวลาทำเดินจงกรมทั้งวันทั้งคืนนะ สิ่ง
ต่างๆ ที่ท่านทำ นั่นนะสัจจะความจริง ถ้าสัจจะความจริงขึ้นมา ทำเพื่ออะไร ทำเพื่อชนะตนเอง

เวลากิเลสมันขยับดับ เวลาความคิด เวลาความสุข ความสุขนะ ติดสุข เห็นใหม่ เวลามัน
ติดสุข เวลามันทุกข์มันยังผลัดกัน เห็นใหม่ มันมีมาปฏิบัติทาระหว่างสุขกับทุกข์ ระหว่างดีกับชั่ว
ดีก็ไม่ใช่ ชั่วก็ไม่ใช่ แต่อาศัยคุณงามความดีกระทำไปก่อน เพราะอะไร เพราะจิตใจมันต่ำทราม
ต่ำทรามด้วยกิเลสตัดหาความทะยานอยาก ต่ำทรามด้วยความกตัญญูของอริชชาของ
ครอบครัวของมาร ครอบครัวของมารไ้

เวลามาร เห็นใหม่ เจ้าชายสิทธัตถะจะพันมือเราไป เจ้าชายสิทธัตถะจะพันมือเราไปไ้
มารนะมันหวงมันแค้น มันต้องการภวาสวะ มันต้องการที่อยู่ของมันไ้ หลวงปู่มันท่านพูด
“อริชชาเกิดจากฐิติจิต” อริชชามันเกิดที่ไหน อริชชามันต้องมีบ้านมีเรือนของมัน อริชชา อริชชา
อริชชา อริชชาในตำราหรือ ใ้ที่มันพูดนั่นนะมันเป็นสัญญาอารมณ์ มันเป็นโทษะ อริชชามัน
ลึกซึ้งกว่านั้น อริชชาเป็นตัวอริชชาที่มันเป็นจริงอยู่ในหัวใจนั้น แล้วรู้ไ้ได้อย่างไร

แล้วจิตใจคนที่อ่อนแอ จิตใจของคนที่ไม่มีความวิภาวจะจะทำอะไร แค่ทรงจำธรรมวินัยก็มา
เถียงกันปากเปียกปากแฉะแล้ว แล้วถ้าความจริง ความจริงไม่มี ไม่มีเพราะมันไม่รู้จักจิตของ
ตนไ้ หลับตา ลืมตา หลับตา ลืมตา ไร้สาระ ถ้าเบื้องต้นของสิ่งที่เป็นพื้นฐานยังไร้สาระ แล้วมัน
จะมีความจริงขึ้นมาไ้ได้อย่างไร ความจริงไม่มีหรือ

แต่ความจริงเบื้องต้นมันมาจากพื้นฐาน นี่เฝ้าเวลาพื้นฐานขึ้นมา ครูบาอาจารย์ท่านสอน ทำความสงบใจเข้ามา ทำความสงบใจเข้ามา ถ้าสงบใจเข้ามานั้นจะจุดเริ่มต้นที่นั่น จุดที่สิ่งที่มีชีวิต จุดที่จิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ ปฏิสนธิจิตที่เวียนว่ายตายเกิดในวัฏฏะ เวลามันสงบเข้ามา มันต้องสงบเข้าไปสู่ตรงนั้น ถ้าสงบเข้าไปที่นั่นของใครของมัน

เพราะอำนาจวาสนาไป เวลาจิตสงบแล้ว เหาะเหินเดินฟ้า จิตสงบแล้วเห็นนิมิต จิตสงบแล้วสงบเฉยๆ จิตสงบแล้วเป็นความหลงเป็นมิจฉาทิฏฐิ ว่างๆ ว่างๆ ใ้อ่างๆ ว่างๆ อ้าปากมัน นั่นนะ นั่นนะคืออากาศธาตุ ไม่มีอะไรเลย

แต่ถ้าเป็นสมาธิ เอื้อะ! เอื้อะ! ของเรามี เรามีเงินมีทอง เห็นไหม เราต้องรักษาใหม่ เงินทองที่เรามีอยู่ ถ้าไม่รักษามันก็เสื่อมค่า ถ้าประมาทก็คนแย่งชิง เงินทองเนี่ย แล้วสมาธิมันยิ่งกว่าเงินทองใหม่ สมาธิ มันหลับตา ลืมตา มันยังไม่รู้จักสมาธิเลย หลับตา ลืมตา

คนเป็นผู้ใหญ่ที่เราพูดกับเด็ก เราจะพูดเราผ่านโลกมาแล้ว เราจะพูดกับเด็ก เด็กมันยังรู้ได้หลับตา ลืมตา มันเป็นสมาธิตรงไหนวะ ยังสมาธิหลับตา สมาธิลืมตา คนเป็นผู้ใหญ่ เป็นผู้ใหญ่มายถึงว่าเป็นภิกษุ เป็นนักบวช เป็นผู้ตีฝึกหัดภาวนา นักพรต นักบวช เจ้าสำนัก มันยังบอกหลับตา ลืมตาอยู่ นี่ มันจะมีคุณค่าตรงไหน เพราะพื้นฐานมันยังไม่มี พื้นฐานยังใช้ไม่ได้ พื้นฐานยังเป็นมิจฉา พื้นฐานยังเป็นเล่ห์กล พื้นฐานยังตลบตะแลง แล้วมันจะเอาความจริงมาจากไหน ไม่มี

ความจริงๆ ความจริงมาจากพื้นฐานที่มั่นคง ศील สมาธิ ปัญญา ถ้ายังมีการโกหกมดเท็จ ยังมีการพูดปดอยู่ คนคนนั้นจะทำความชั่ว จะหลอกลวง จะปลิ้นปล้อนอย่างอื่นอย่างใดที่ไม่ทำเลยไม่มี ถ้าเรายังได้ปลิ้นปล้อน กะล่อน หลับตา ลืมตา หลับตา ลืมตา มันจะเอาความจริงมาจากไหน แล้วมันจะไม่โกหกคนอื่นได้อย่างไร มันโกหกเขาไปทั่ว แล้วคนก็เชื่อ เชื่อก็เป็นเหยื่อ สายบุญ สายกรรมไป

หลวงตาท่านสอน คนที่สนับสนุนท่านในโครงการช่วยชาติฯ ที่เชื่อฟัง ที่ทำตาม นั่นเป็นสายบุญ สายกรรมที่ทำร่วมกันมา คนที่เห็นแย้ง เห็นขัดเห็นแย้ง ได้แย้ง มีการทำลาย ใ้อพวกนั้น มันเป็นฝ่ายตรงข้าม แล้วเวลาท่านพูดถึงนะ ทุกคนก็เห็นได้ นักเศรษฐศาสตร์ทุกคนบอกว่ามัน

เป็นไปไม่ได้ เศรษฐกิจของชาติแล้วให้คนละเล็กคนละน้อย ให้ชาวไร่ ชาวนา มาช่วยค้ำจุนมันเป็นไปไม่ได้ นี่เวลาเขาพูดไป

แต่หลวงตาเวลาท่านพูดนะ เราทำให้ลูกศิษย์ของเราบอบซ้ำ ความบอบซ้ำนี้มันต้องมี การบอบซ้ำ เพราะเราแสวงหาเพื่อทรัพย์สินสมบัติเรา มา แต่ด้วยศรัทธาด้วยความเชื่อในองค์หลวงตา ความเชื่อในครูบาอาจารย์ของเรา เราก็จะพยายามเสียสละเพื่อครูบาอาจารย์ของเรา คำว่า “การเสียสละนั้น การแสวงหา” มันเป็นการบอบซ้ำในสิ่งที่ทรัพย์สินสมบัติที่เก็บไว้ แต่การบอบซ้ำนั้นมันก็เป็นคุณ เป็นประโยชน์

๑. เป็นประโยชน์เพื่อชาติ เพื่อชาติความมั่นคงของชาติ เพื่อสังคมที่ร่มเย็นเป็นสุข

๒. เป็นบุญกุศลของเขา เขาได้ทำบุญที่ยิ่งใหญ่ ได้ฟื้นฟูความมั่นคงของสังคม ได้เจือจานความทุกข์ความยากในหัวใจของมนุษย์ที่มันวิตกกังวล ว่าครอบครัว ว่าทรัพย์สินของเราเสื่อมค่า มันได้บุญยิ่งใหญ่ เพราะมันได้สร้างคุณประโยชน์ให้กับโลก

เวลาความเชื่อ ความศรัทธาในองค์ท่าน แต่มีกระทำของลูกศิษย์ลูกหาที่ท่านว่าบอบซ้ำ บอบซ้ำ ท่านก็เห็นว่ามันบอบซ้ำ แต่ทางเศรษฐศาสตร์เขาบอกไม่ได้ ไม่ได้ ไม่ได้ ใ้พวกเศรษฐกิจที่ทำให้ชาติล่มจมมันต้องเอามาช่วยแก้กันเอง

แต่เวลาท่านทำท่านบอกว่า ใครทำให้เสียหายก็แล้วแต่ แต่! แต่ในปัจจุบันนี้ มันจะทำให้ชาติล่มจม ต้องแก้ที่ปัจจุบันนี้ให้หายใจหายคอได้ก่อน แล้วไอ้คนที่มันสำนึกได้มันควรจะสำนึกว่า มันเอารัตเอาเปรียบสังคม มันเอารัตเอาเปรียบคนอื่น แล้วมันไม่ได้ทำอะไรเลย ให้มันคิดได้ แต่มันก็ไม่ได้สายบุญ สายกรรมไง มันไม่ใช่สายบุญ สายกรรม คือมันไม่มีสติปัญญา ไม่มีการแยกแยะว่า ผิด ชอบ ชั่ว ดี ผิด ชอบ ชั่ว ดีเอาไว้ในตำรา แต่กูจะเอา กูจะแย่งชิง กูจะทำเพื่อตัวกู

แต่หลวงตาท่านสอน ท่านสอนสอนให้เสียสละ สอนให้ทำความดี เห็นไหม เพื่อใคร ก็เพื่อหัวใจดวงนั้นไง หัวใจดวงที่ฉลาดมันไม่ไปกว้านเอาฟืนเอาไฟมาเผาถนมัน หัวใจที่โง่เขลาเห็นแต่ยศถาบรรดาศักดิ์ เห็นแก่เกียรติ เห็นแก่เงิน โง่เขลา ไปกว้านสิ่งนั้นได้มา แต่ไปกว้านฟืน กว้านไฟ เพราะ เพราะมันต้องเหยียบหัวคนอื่นไป มันต้องทำลายเขาไปทั่ว เพื่อเอาผลประโยชน์อันนั้น มันถึงได้ไปกว้านเอาฟืนเอาไฟมาเผาตัวมัน แต่มันว่ามันได้

หลวงตาท่านสอนว่า ใ้พวกที่ว่ามันได้คือมันไม่ได้ ใ้พวกที่เสียสละ ผู้ที่เสียไปคือได้ ได้
กระทำ ท่านทำให้ลูกศิษย์บอบช้ำ คำว่า “บอบช้ำ” นี้ มันมองทางเศรษฐศาสตร์ มองทางโลก
แต่มองทางธรรม มองทางธรรมไง หลวงปู่มัน เห็นใหม่ ถ้าเป็นธรรม โลกมันเศษผ้าขี้ริ้ว **ไม่
มีทรัพย์สมบัติ ไม่มียศถาบรรดาศักดิ์ ไม่มีอะไรเลย** แต่ถ้ามองทางธรรมยิ่งใหญ่ **มอง
ทางธรรมยิ่งใหญ่ สิ่งที่ยิ่งใหญ่ ยิ่งใหญ่ครูบาอาจารย์ของเราใจ**

นี่พูดถึงจริตนิสัย แล้วในปัจจุบันนี้มาแก้กันที่ปัจจุบันนี้ ถ้าคนเกิดมา มีบารมีอริยทรัพย์
เรามีชีวิตแล้วเราแก้ไขที่นี้ ถ้าแก้ไขที่นี้ พันธุกรรมของจิต พันธุกรรมของจิต ถ้าพันธุกรรมของจิต
มันเลวร้าย เราก็แก้ไขตรงนี้ พยายามทำความสงบของใจ ใครทำสมาธิได้นั้นนะควบคุมใจได้ ที่
ทำสมาธิไม่ได้มันแหละเพราะมันบกพร่อง เพราะใจมันเหลวแหลก เพราะใจไม่มีหลักการ สมาธิ
ก็ไม่ต้องทำ เพราะกุหาไม่ได้อยู่แล้ว ก็เลยไม่ต้องทำ เราใช้ปัญญาไปเลย ใช้ปัญญาไปเลย

สัตว์มันก็มีความคิดนะ สัตว์นะ คนให้อาหารมัน มันจะกระดิกหาง มันจะเมตตาคอนที่ให้อาหารมัน
สัตว์มันก็คิดได้ อย่างว่าแต่คนเลย นี่พูดถึงถ้าคนมีศีลมีธรรม มีบุญกุศล คิดเป็น ทำ
เป็น แล้วพยายามศึกษาของเรา เกิดเป็นมนุษย์มันต้องรู้จักผิด ชอบ ชั่ว ดี แล้วอย่างกะลอน ไม่รู้
ก็บอกไม่รู้ อย่าหลอกคนอื่น หลอกเขาไปทั่ว หลอกเขาไปทั่วแล้วมันจะได้สมบัติสิ่งใดมา คนที่
ยังโกหกมดเท็จมันจะทำความชั่วสิ่งอื่นๆ ที่ไม่ทำ ไม่มี ทำทั้งสิ้น

ฉะนั้น ศีลมันเลยต่างพรัอย ศีลมันเลยบกพร่อง มันก็เลยเป็นมิจฉาปฏิฐิ ทำความผิดกับ
ตัวเอง แล้วสั่งสอนให้คนอื่นหลงเชื่อด้วยนะ

แต่สังฆธรรม สังฆธรรมไม่เป็นอย่างนั้น **สังฆธรรม เห็นใหม่ ปิดทองหลังพระ ทำคุณงาม
ความดีเพื่อคุณงามความดี ทำช้าทำซาก จนกลิ่นของศีล กลิ่นของธรรม กว่ากลิ่นของ
ศีล กลิ่นของธรรมหอมทวนลมไป** เราก็สายไปเสียแล้ว เราไม่ทัน เราไม่ได้เห็น หลวงปู่เสาร์
หลวงปู่มั่นท่านนิพพานไปหมดแล้ว แต่เราจะชวนชวายเป็นเพื่อชีวิตของเรา ทำเพื่อตัวใจของเรา
ทำเพื่อประโยชน์ของเรา เอวัง